

Szczecin, dn. 13 lutego 2020 r.

PROTOKÓŁ
z posiedzenia komisji w postępowaniu habilitacyjnym
dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej z dnia 13 lutego 2020 r.

W dniu 13 lutego 2020 roku w Szczecinie odbyło się posiedzenie komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 10 września 2019 roku, na podst. art. 18a ust. 5 Ustawy z dn. 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości. Właściwą radą, wskazaną do przeprowadzenia wyżej wymienionego postępowania jest Rada Naukowa Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego. Komisja otrzymała pełną dokumentację związaną z postępowaniem habilitacyjnym dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej.

Posiedzenie otworzył Przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Janusz Czekaj, który na wstępie przywitał wszystkich członków Komisji oraz stwierdził, że na posiedzeniu są wszyscy członkowie Komisji powołanej w dniu 10 września 2019 roku przez CKdsSiT.

W posiedzeniu udział wzięli następujący członkowie komisji:

prof. dr hab. Janusz Czekaj – przewodniczący
dr hab. Krzysztof Janasz – sekretarz
prof. dr hab. Andrzej H. Jasiński – recenzent
prof. dr hab. Krystyna Poznańska – recenzent
dr hab. Dariusz Trzmielak – recenzent
dr hab. Piotr Bartkowiak – członek
prof. dr hab. Piotr Niedzielski – członek

Listę obecności na posiedzeniu Komisji stanowi Załącznik nr 1 do protokołu.

Przewodniczący podkreślił, że skład Komisji spełnia warunki określone w par. 14 rozporządzenia, co oznacza, że Komisja może podjąć uchwałę, o której mowa w przepisach art. 18a, ust. 11 ustawy, zawierającej opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania dr Katarzynie Szopik-Depczyńskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, co było celem posiedzenia. Przedmiotowa uchwała, zgodnie z przepisami art. 18a, ust. 8 w powiązaniu z przepisami ust. 9 ustawy, podejmowana jest w trybie głosowania jawnego (wobec niezłożenia przez Habilitantkę wniosku o głosowanie w trybie tajnym) i zostanie podjęta w głosowaniu według zasady zwykłej większości oddanych głosów. Powyższa uchwała wraz z opinią oraz innymi dokumentami zostanie przedłożona Radzie Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, wybranej przez Habilitantkę i

wskazanej przez CKdsSiT w swej decyzji jako uprawnionej jednostce przeprowadzającej stosowne postępowanie habilitacyjne.

Następnie Przewodniczący Komisji zadał pytanie, czy obecni członkowie Komisji otrzymali recenzje i czy zapoznali się z ich treściami. Członkowie potwierdzili znajomość wszystkich recenzji dorobku dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej. W dalszej kolejności Przewodniczący Komisji przedstawił przebieg posiedzenia, które obejmowało:

1. Dyskusję nad osiągnięciami naukowymi Habilitantki oraz innymi jej charakterystykami pozwalającymi określić Jej aktywność naukową, uzasadniającymi opiniowanie w sprawie nadania Habilitantce stopnia doktora habilitowanego.
2. Głosowanie nad uchwałą zawierającą opinię o poparciu wniosku o nadanie dr Katarzynie Szopik-Depczyńskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

Przewodniczący Komisji podkreślił, że z odbywającego się posiedzenia Komisji zostanie sporządzony przez sekretarza Komisji protokół, który zostanie podpisany przez członków Komisji. Do przyjętej uchwały zostanie wydane uzasadnienie, o którym mowa w przepisach art. 18a ust. 11 ustawy, pod którymi to dokumentami również podpiszą się wszyscy obecni na posiedzeniu Komisji członkowie.

Pan Prof. Andrzej Jasiński zapytał o kwestię głosowania tajnego bądź jawnego. Jego zdaniem głosowanie w sprawach osobowych powinno być tajne. Prof. Piotr Niedzielski odpowiedział, że skoro podejmujemy się pracy i recenzji, a recenzje są jawne to skoro Habilitantka nie zażyczyła sobie głosowania tajnego, to przedmiotowe musi być jawne. Przewodniczący Komisji Prof. Janusz Czekaj stwierdził, że ustawowo jest to prerogatywa Habilitantki.

Wobec braku innych uwag i propozycji członków Komisji co do zakresu i przebiegu posiedzenia, Przewodniczący Komisji poprosił recenzentów i pozostałych członków Komisji o wyrażenie opinii na temat osiągnięć naukowych i innych istotnych charakterystyk wskazujących na aktywność naukową Habilitantki, które uważają za znaczące dla wydania opinii w sprawie nadania lub odmowy nadania Habilitantce stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

Opinie wygłosili najpierw recenzenci, a następnie pozostali członkowie Komisji w następującym porządku:

prof. dr hab. Andrzej H. Jasiński – recenzent
prof. dr hab. Krystyna Poznańska – recenzent
dr hab. Dariusz Trzmielak – recenzent
dr hab. Piotr Bartkowiak – członek
prof. dr hab. Piotr Niedzielski – członek
dr hab. Krzysztof Janasz – sekretarz
prof. dr hab. Janusz Czekaj – przewodniczący

Pan Prof. Andrzej Jasiński stwierdził, że 157 publikacji naukowych jest to znaczący, duży (ilościowo) dorobek publikacyjny po doktoracie. Może nawet niepotrzebnie aż tak duży w tym sensie, że Autorka poświęciła bardzo dużo czasu, wysiłku i środków finansowych na przygotowywanie i wygłoszenie referatów konferencyjnych, które potem ukazywały się jako

artykuły w czasopismach uczelnianych. Na tym obszernym dorobku naukowym kładą się cieniem dwa spostrzeżenia:

- po pierwsze, większość publikacji Habilitantki ukazała się w nisko-punktowanych wydawnictwach uczelnianych, czyli o zasięgu lokalnym, ewentualnie regionalnym, oraz
- po drugie, większość Jej publikacji stanowi współautorstwo, co zdecydowanie utrudnia ocenę autorskiego dorobku. Z drugiej strony jednak dowodzi to, że Autorka ma umiejętność współpracy z innymi autorami.

Habilitantka, po zapoznaniu się z tą recenzją, z pewnością wyciągnie stąd wnioski dla siebie na przyszłość.

W dalszej części swojej wypowiedzi prof. A. Jasiński stwierdził, że główną hipotezą badawczą jest twierdzenie, że „wykorzystanie UDI w procesach B+R w przedsiębiorstwach w Polsce przybiera różne formy i zakres w odniesieniu do typów użytkownika i sposobów tworzenia nowych rozwiązań z zastosowaniem płynącej od nich wiedzy oraz jest uwarunkowane głównie czynnikami endogenicznymi i rodzajem prowadzonych prac B+R”. Hipoteza ta wydaje się trochę zagmatwana i za długa; niemniej została udowodniona.

Osobiście oczekiwałby nieco innej tezy do udowodnienia w takiej rozprawie. Mianowicie, u podstaw idei UDI leży założenie, że zastosowanie tej koncepcji w praktyce powinno usprawnić procesy innowacyjne i lepiej dostosować pojawiające się innowacje (produktowe) do potrzeb potencjalnych użytkowników. Ciekaw jestem, czy tak rzeczywiście było w badanych firmach? Ale jest to moje osobiste odczucie czy raczej oczekiwanie, z którym Habilitantka nie musi się zgodzić.

Podsumowując prof. A. Jasiński powiedział, że rozprawa dr K. Szopik-Depczyńskiej jest to obszerna, interesująca, wartościowa monografia naukowa; chyba najlepsza spośród rozpraw habilitacyjnych, które ostatnio recenzował lub opiniował. Jest oparta na szerokim przeglądzie bogatej, najnowszej literatury krajowej i zagranicznej. Stanowi ona potwierdzenie dobrze opanowanego warsztatu badawczego Autorki. Notabene, sam dużo nowego dowiedział się z tej pracy; będzie ona wielce pomocna przy opracowaniu artykułów, nad którymi obecnie pracuję.

Reasumując, prof. A. Jasiński podtrzymuje swoją pozytywną ocenę dorobku naukowego Habilitantki.

Następnie Przewodniczący oddał głos Prof. K. Poznańskiej, która stwierdziła, że po zapoznaniu się z dokumentacją przedstawioną do oceny przez dr Katarzyny Szopik – Depczyńskiej, uważa, iż monografia oraz pozostały dorobek naukowo-badawczy oraz osiągnięcia dydaktyczne, działalność popularyzatorska i organizacyjna oraz w zakresie współpracy międzynarodowej spełniają wszystkie ustawowe wymagania związane z ubieganiem się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości. Formułując taką ocenę Pani Prof. K. Poznańska kierowała się następującymi przesłankami.

Po pierwsze, Pani Profesor wysoko ocenia monografię pt. *„Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw”*, wydaną w 2018 roku nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Szczecińskiego. Biorąc pod uwagę rozważania podjęte w monografii, należy podkreślić aktualność problematyki, zidentyfikowanie luki poznawczej i badawczej, jak też oparcie rozważań na obszernych

studiach literatury krajowej i zagranicznej oraz samodzielnie przeprowadzonych badaniach empirycznych. W warunkach globalizacji i rozwoju technologii komunikacyjno-informacyjnych rola użytkowników w procesach badawczo-rozwojowych nieustannie wzrasta. Przykłady wielu zagranicznych przedsiębiorstw mogą również świadczyć, iż czynnikiem sukcesu prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej jest wykorzystanie wiedzy od użytkowników do projektowania nowych produktów. Należy zauważyć, że zagadnienia innowacji kreowanej przez użytkowników, są stosunkowo mało eksploatowane w piśmiennictwie polskim, zagranicznym, tak od strony teoretycznej, jak i praktycznej. Rozważania podjęte w monografii Habilitantka oparła na obszernych studiach literatury krajowej i zagranicznej, z których większość została opublikowana po 2000 roku. Ponadto przeprowadziła własne badania empiryczne z wykorzystaniem elektronicznego kwestionariusza przy zastosowaniu dwóch technik zbierania danych, tj. CAWI i CATI. Badania te przeprowadzono w 57 przedsiębiorstwach, wykorzystujących koncepcję innowacji kreowanej przez użytkowników.

Monografię Pani dr Szopik-Depczyńskiej Prof. K. Poznańska uważa za oryginalne i nowatorskie opracowanie naukowe. W Jej ocenie monografia stanowi znaczny wkład Habilitantki w rozwój nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości. Pani Prof. K. Poznańska za najważniejsze osiągnięcia monografii w części teoretycznym uznała:

- usystematyzowanie wiedzy z zakresu koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej,
- zidentyfikowanie determinant wykorzystania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w procesach badawczo-rozwojowych w badanych przedsiębiorstwach.

Do głównych osiągnięć monografii w obszarze empirycznym prof. K. Poznańska zaliczyła:

- przeprowadzenie badań empirycznych o charakterze badań ilościowych i jakościowych,
- analiza wykorzystania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI) w działalności badawczo-rozwojowej, ich celów, efektów oraz barier,
- analiza determinant wykorzystania UDI w działalności badawczo-rozwojowych badanych przedsiębiorstw.

W obszarze metodycznym za główne osiągnięcia monografii prof. K. Poznańska uznała :

- prezentację procedury badawczej odnośnie wykorzystania koncepcji UDI w przedsiębiorstwach,
- opracowanie modelu wykorzystania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w procesach badawczo – rozwojowych w badanych przedsiębiorstwach w Polsce.

Zdaniem Prof. K. Poznańskiej należy też podkreślić walor aplikacyjny monografii. Habilitantka wskazała kierunki zmian w przedsiębiorstwach i w polityce państwa w celu zwiększenia zakresu wykorzystania UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw oraz przedstawiła rekomendacje przydatne dla właścicieli i kadry zarządzającej w zakresie wykorzystania instrumentów stymulacji koncepcji UDI.

Po drugie, Prof. K. Poznańska wysoko ocenia pozostały dorobek naukowo-badawczy Habilitantki. Dorobek publikacyjny obejmuje 157 pozycji, co stanowi średnio 15 publikacji rocznie. 38% ogółu publikacji zostały opracowane samodzielnie, a pozostałe publikacje to pozycje współautorskie. Świadczy to o dużych umiejętnościach Habilitantki do pracy zespołowej. W dorobku Habilitantki znajdują się: 5 monografii (w tym 4 współautorskie), 41

rozdziałów w monografiach naukowych opublikowanych w Polsce, 12 rozdziałów w monografiach opublikowanych za granicą, 4 współautorskie publikacje znajdujące się w bazie ICR, 2 publikacje w pozostałych czasopismach wydanych za granicą 93 artykuły w recenzowanych czasopismach naukowych opublikowanych w Polsce, w tym 87 artykułów w czasopismach z listy B MNiSzW. Na uwagę zasługuje wysoki wskaźnik IF, wynoszący 16,723 oraz publikowanie w pracach i zeszytach naukowych renomowanych uczelni (w tym, Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu).

W tym miejscu Pani Prof. K. Poznańska nie zgodziła się z opinią wyrażoną przez Pana Prof. A. Jasińskiego dotyczącą wydawania publikacji w tzw. wydawnictwach lokalnych, w których również trzeba uzyskać 2 pozytywne recenzje i są to bardzo często wartościowe publikacje.

Zdaniem Pani Prof. K. Poznańskiej biorąc pod uwagę kryterium ilościowe i jakościowe, ocena osiągnięć Habilitantki jest pozytywna. Habilitantka nie koncentrowała się na jednym obszarze badawczym. W swoich publikacjach podejmuje problematykę w ramach czterech zasadniczych nurtów badawczych, tj. zarządzania innowacjami, zarządzania logistyką, zarządzania strategicznego oraz zarządzania jakością. Poza wyodrębnionymi nurtami Habilitanta wyróżniła poboczne nurty badawcze, wskazując na prowadzone badania w takich obszarach, jak zarządzanie produkcją i technologią, zarządzanie wartościami niematerialnymi i zarządzanie marketingiem. W każdym z wyodrębnionych obszarów Habilitantka posiada oryginalny dorobek, obejmujący publikacje zwarte (monografie i rozdziały w monografiach), artykuły w czasopismach, jak też referaty prezentowane na konferencjach naukowych. Należy podkreślić dużą dywersyfikację problematyki podejmowanej przez Habilitantkę w swoich publikacjach, co oznacza, iż stale poszerza Ona obszary badawcze o nowe i aktualne zagadnienia. Tematyka prac w ramach wyodrębnionych obszarów jest ważna i rozwijana przez Habilitantkę zarówno na gruncie teoriopoznawczym, jak i empirycznym. W dorobku występują zarówno prace koncepcyjno-teoretyczne, jak i prace oparte na wynikach badań własnych i zespołowych badaniach empirycznych. Rozważania podjęte w poszczególnych pracach są logiczne, spójne i mają dobrą strukturę, z wyraźnym wyodrębnionym problemem, celem i sposobem jego realizacji. Świadczy to o dużych kompetencjach badawczych Habilitantki, umiejętnościach formułowania problemów, doboru metod i sposobów weryfikacji przyjętych założeń. Należy też podkreślić publikowanie przez Habilitantkę w monografiach i czasopismach zagranicznych, co sprzyja umiędzynarodowieniu. Wysoką jakość publikacji potwierdzają też liczba cytowań. W bazie Publish or Perish liczba cytowań wynosi 267 ze współczynnikiem Hirscha 9. Liczba cytowań w bazie Google Scholar wynosi 328, indeks Hirscha.

Należy zauważyć, że Habilitantka nie tylko publikowała swoje prace, ale też uczestniczyła w procesie recenzowania monografii i artykułów naukowych, zarówno w kraju, jak i za granicą. Ponadto uczestniczyła w pracach komitetów redakcyjnych czasopism i monografii naukowych.

Na szczególną uwagę zasługuje uczestnictwo Habilitantki w projektach finansowanych ze środków zewnętrznych. Jako wykonawca uczestniczyła w 17 projektach, w tym 5 o charakterze międzynarodowym. Była członkiem 4 sieci badawczych, w tym jednej o charakterze międzynarodowym koordynowanej przez Università degli Studi di Messina. Za

osiągnięcia naukowe Habilitantka otrzymała 8 nagród przyznanych przez Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego. Została też odznaczona Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę oraz Medalem Edukacji Narodowej przyznany przez Ministra Edukacji Narodowej za zasługi w zakresie oświaty i wychowania.

Po trzecie, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz w zakresie współpracy międzynarodowej Habilitantki został przez Panią Prof. K. Poznańską oceniony pozytywnie. Habilitantka realizowała działalność dydaktyczną zarówno na macierzystej uczelni, jak i poza nią. Należy podkreślić, iż prowadzi wykłady z kilku przedmiotów zarówno w języku polskim, jak i angielskim oraz, że jest zaangażowana w prowadzenie wykładów w ramach programu ERASMUS+. Ponadto była wykładowcą w dwóch projektach krajowych o charakterze dydaktycznym skierowanych do uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Przygotowała i prowadziła on-line dwa kursy w języku angielskim dla studentów uczelni w Afryce Północnej oraz pracowników, którzy będą tworzyć w tych uczelniach Biura Transferu Wiedzy. Była również recenzentem 26 prac dyplomowych i magisterskich na kierunku zarządzanie. Ze względu na obowiązujące regulacje na macierzystym wydziale nie pełniła natomiast funkcji promotora prac magisterskich i licencjackich. Działalność dydaktyczna Habilitantki została doceniona przez studentów macierzystego wydziału. Dwukrotnie otrzymała wyróżnienia w plebiscycie studenckim „Złota Kreda” na najlepszą kadrę dydaktyczną Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego.

Należy podkreślić, iż Habilitantka podnosiła swoje kompetencje dydaktyczne, uczestnicząc w ośmiu szkoleniach, warsztatach i w jednym kursie. Odbiła też 2 staże naukowe na Uniwersytecie w Mesynie oraz jeden staż w przedsiębiorstwie.

Na uwagę zasługuje też zdaniem Pani Profesor działalność popularyzatorska i organizacyjna. Habilitantka uczestniczyła w 49 konferencjach krajowych i zagranicznych, na których prezentowała wyniki statutowych oraz badań prowadzonych w ramach innych projektów. Należy podkreślić, iż 4 konferencje odbyły się zagranicą, a 28 konferencji miało charakter międzynarodowy. W 17 konferencjach Habilitantka uczestniczyła aktywnie. Była też współorganizatorką jednej konferencji zagranicznej oraz 10 konferencji, które odbyły się w Polsce. Ponadto uczestniczyła w pracach 11 Rad Programowych konferencji międzynarodowych.

Poza aktywnością konferencyjną, należy wskazać uczestnictwo Habilitantki w projektach badawczych w tym dwóch o charakterze międzynarodowym, uczestnictwo w zespołach eksperckich i konkursowych. Była autorką ekspertyz wykonanych na zamówienie takich jednostek, jak Urząd Miasta w Szczecinie, Business Innovation Centre GmbH Frankfurt (Oder) i Lubuskiej Fundacji Zachodnie Centrum Gospodarcze. Uczestniczyła w pracach zespołów eksperckich i konkursowych, m.in. jako członek zespołu Oceny Projektu AS Kompetencji, realizowanego w szkołach ponadgimnazjalnych, prowadzonego przez Wydział Matematyczno-Fizyczny, Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego oraz firmę Combidata Poland sp. z o.o.

Działalność międzynarodową Kandydatki Pani Prof. K. Poznańska ocenia również pozytywnie. Poza uczestnictwem w zagranicznych i międzynarodowych konferencjach naukowych, Kandydatka publikowała w czasopiśmie zagranicznych (w tym czasopiśmie z listy ICR). Odbiła dwa staże naukowe we Włoszech, uczestniczyła w projektach i sieciach

badawczych. Ponadto prowadziła wykłady w języku angielskim w ramach projektu ERASMUS+ oraz MOST.

Końcowa ocena dokonana przez Panią Prof. K. Poznańską jest wypadkową ocen częściowych przedstawionych powyżej. Uwzględniając te oceny, Pani Profesor stwierdziła, że:

1. Osiągnięcie naukowe w postaci monografii „*Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw*” porusza ważny i aktualny problem oraz stanowi oryginalne osiągnięcie i wnosi znaczny wkład w nauki społeczne, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

2. Kandydatka posiada duży dorobek naukowo- badawczy, obejmujący zarówno publikacje zwarte, jak i artykuły oraz rozdziały w recenzowanych monografiach. Kandydatka wykazała się umiejętnością prowadzenia badań empirycznych, prowadzonych samodzielnie, jak i w zespołach, w tym zespołach o charakterze międzynarodowym.

3. Dorobek dydaktyczno-popularyzatorski, organizacyjny i aktywność w zakresie współpracy międzynarodowej oraz współpracy ze środowiskiem gospodarczym, zasługuje na pozytywną ocenę. Biorąc pod uwagę powyższe przesłanki, Pani Prof. K. Poznańska stwierdziła, że popiera wniosek dr. Katarzyny Szopik – Depczyńskiej o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

Następnie głos w dyskusji zabrał Pan dr hab. Dariusz Trzmielak, który stwierdził, że ocena osiągnięć naukowych i pozanaukowych dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej została przeprowadzona w oparciu o otrzymane prace i dokumenty, w tym monografię pt. *Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw*, wskazaną przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego. Ocena monografii dokonana przez Pana dr hab. D. Trzmielaka, kwalifikującej się do dyscypliny nauk o zarządzaniu, pod względem formalnym, merytorycznym, metodycznym oraz wkładu do rozwoju przedmiotowej dyscypliny jest pozytywna. Jednakże w ocenie formalnej Pan dr hab. D. Trzmielak stwierdził brak zgodności struktury monografii z tytułem pracy i niektórymi celami i zakresem problemowym. Natomiast spójność konstrukcji, poprawność i zrozumiałość języka, wykorzystaną szatę graficzną ocenił dobrze. W ocenie merytorycznej, części teoretycznej Pan dr hab. D. Trzmielak najpierw dostrzegł kilka celnych spostrzeżeń, uwag oraz propozycji metodycznych Autorki, dotyczącej koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika. Zwrócił uwagę, że przedstawiona koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika nie odnosi się do działalności badawczo-rozwojowej a innowacji. Pozytywnie Pan dr hab. D. Trzmielak ocenił przegląd dotychczasowych badań z zakresu wpływu innowacji na rozwój przedsiębiorstwa, a m.in.: dokonanie syntezy rozważań dotyczących definicji pojęcia innowacji. Autorka nie ustrzegła się błędu cytowania literatury, która jest nieaktualna oraz nie zaprezentowała jasno interpretacji własnego zrozumienia koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika. Samodzielny pracownik naukowy powinien nie tylko charakteryzować się umiejętnością posługiwania się analizą bibliograficzną, ale prezentować krytyczną ocenę podejść prezentowanych przez innych naukowców.

Polemika z innymi autorami jest wskazana w dyskursie naukowym. Poprzez, niewłaściwie odniesienie koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika do działalności badawczo-

rozwojowej, zamiast do procesów innowacyjnych, Habilitantka wyciągała wnioski, które są daleko polemiczne.

Rozważania Habilitantki przeprowadzone w monografii doprowadziły do przedstawienia propozycji autorskiego modelu, który znalazł zastosowanie w badaniach empirycznych. Niewątpliwie jest to element poznawczo-empiryczny, mający pozytywny wpływ na ocenę monografii. Habilitantka poprzez zbyt płytkie pogłębienie zagadnień B+R nie uwzględniła jednak faktu, że nie ma jednolitych procesów B+R w ramach komercjalizacji wiedzy, technologii i zbudowanie i zaprezentowanie jednego modelu jest niewystarczające, co należało wyraźnie podkreślić w rozważaniach.

Habilitantka bardzo obszernie przybliżyła i rozszerzyła koncepcję innowacji kreowanej przez użytkownika. Usystematyzowała wiedzę i dokonała analizy uwarunkowań wykorzystywania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika. Te cenne uwagi i rozbudowane propozycje badawcze (dobrze przygotowany instrument pomiarowy), warte uwzględnienia w praktyce badawczej, uważam za istotny wkład metodyczny Autorki do rozwoju przedmiotowej dyscypliny.

W ocenie merytorycznej, w części empirycznej, dotyczącej badań Habilitantka niepotrzebnie próbowała forsować koncepcję innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności B+R. Podjęte badania i ich wyniki nie wyjaśniają w jakich etapach badań naukowych czy rozwojowych można byłoby zastosować koncepcję innowacji kreowanej przez użytkownika. Błędy, których nie ustrzegła się Habilitantka w części empirycznej są wynikiem płytkiej niepogłębionej i niewłaściwie ocenionej problematyki B+R. Dr Katarzyna Szopik-Depczyńska w sposób niewłaściwy przyjęła terminologię B+R do przedmiotowych zagadnień. Interesująco-poznawczo prezentacja wyników badań w odniesieniu do znaczenia koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w kreowaniu nowych produktów lub usług uznaję za wartościowe poznawczo, w tym: przeprowadzoną analizę statystyczną w sposób subiektywny i zobiektywizowany, a następnie porównanie wyników ocen, z jednoczesnym stwierdzeniem ich rozbieżności, udzielenie odpowiedzi na postawione wcześniej pytania badawcze oraz przedstawienie wyników sprawdzenia (weryfikacji) hipotez badawczych. Natomiast nie zaprezentowano ograniczeń przeprowadzonych badań, w szczególności do modelu wykorzystania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w procesach badawczo-rozwojowych.

Pan dr hab. D. Trzmielak uważa, że zaprezentowane w monografii wyniki studiów literaturowych i badań empirycznych wzbogacają i pogłębiają obecną wiedzę o koncepcji innowacji kreowanej w działalności innowacyjnej, co traktuje jako wkład poznawczy do rozwoju dyscypliny. Pomimo uwag, dr hab. D. Trzmielak podkreślił udane próby porządkowania terminologii w zakresie podstawowych pojęć użytych w pracy i relacji między nimi.

W dalszej części swojej wypowiedzi dr hab. D. Trzmielak stwierdził, że ocena metodologiczno-metodyczna badań jest pozytywna. Autorka najpierw przedstawiła przesłanki podjęcia badań, zidentyfikowała luki badawcze, sformułowała cel podstawowy monografii, który skonkretyzowała poprzez cele szczegółowe i hipotezy. „Pytanie problemowe” zawarte w celu podstawowym pracy, nie oddaje całej złożoności tematyki podjętej w opracowaniu (szczególnie w odniesieniu do zaprezentowanych w pracy propozycji metodycznych). Przyjęta procedura badawcza, wraz z zastosowanymi metodami i technikami, nie jest

całkowicie poprawna. Habilitantka nie dołożyła należytych starań głównie w fazie koncepcyjnej związanej z doborem próby. Przede wszystkim nie zostały w pełni zachowane zasady pracy naukowej w obszarze sceptycyzmu wobec własnych rezultatów badań, co prezentuje jej ocena, że przygotowała, przeprowadziła i zaprezentowała pierwsze badania na ww. temat w Polsce i za granicą. Fazę realizacyjną badań została oceniona dobrze. Uzyskano wiarygodne, interesujące poznawczo i cenne, również dla praktyki, wyniki badań. Uzyskane w pracy rezultaty, stanowią wkład w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu (w wymiarze teoretycznym, empirycznym). Pewne braki są w warstwie metodyczno-terminologicznej. Niemniej zastosowane do ich pozyskania metody badawcze pozwalają uznać, że monografia spełnia wymagania postępowania habilitacyjnego w dostatecznym stopniu.

Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego Habilitantki jest pozytywna i satysfakcjonująca. Opublikowany dorobek naukowy dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej, to 87 pozycji, w tym 55 podejmowało tematyką bezpośrednio dotyczącą innowacji. W dorobku tym obok monografii, są także publikacje w czasopismach indeksowanych oraz w monografiach wydawnictwach zbiorowych. Pod względem cytowalności można uznać dorobek publikacyjny Habilitantki za upowszechniony w zadowalającym stopniu, a aktywność publikacyjna na poziomie ponad przeciętnym i jest ona satysfakcjonująca. Sumaryczny impakt factor publikacji według listy Journal Citation Report (JCR) zgodnie z rokiem publikowania według oceny recenzenta i dokumentacji postępowania, Habilitantka posiada na poziomie około 14. Zainteresowania naukowe Habilitantki po uzyskaniu przez niego stopnia doktora koncentrowały się głównie w nurcie badań innowacji. W wymienionym obszarze Habilitantka nie kierowała i nie brała udziału w latach 2009 - 2018 w projektach finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz innymi, które podlegają ocenie wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego. W zakresie oceny aktywności na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych należy wskazać, że Habilitantka wykazała, że uczestniczyła po uzyskaniu doktoratu (2009-2018) w 17 międzynarodowych i krajowych konferencjach tematycznych i wygłaszała komunikaty w sesjach plenarnych i prezentowała postery. Habilitantka nie wskazuje na uczestnictwo w stażach naukowych.

W odniesieniu do kryterium kierowanie projektami badawczymi, udział w stażach naukowych projektach wygłaszanie referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach nie został on spełniony. Uznaję, że pozostały dorobek naukowy Habilitantki jest spełniony częściowo, ale jako satysfakcjonujący z punktu widzenia kryteriów oceny osiągnięć pracownika naukowego ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Pozytywnie został oceniony udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, w komitetach organizacyjnych konferencji, w konsorcjach i sieciach, kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych oraz we współpracy z przedsiębiorcami, członkostwo w krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych. Dr Katarzyna Szopik-Depczyńska jako członek sieci lub zespołów badawczych uczestniczyła w projektach realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych. Jest ona członkiem w Polskim Towarzystwie Zarządzania Innowacjami, Polskim Towarzystwie Ekonomicznym oraz Stowarzyszeniu Instytut Badań nad Innowacjami i Przedsiębiorczością.

Ocena dorobku naukowego Habilitantki oraz dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego, a także w zakresie współpracy międzynarodowej jest pozytywna.

Zdaniem dr hab. D. Trzmielaka, Habilitantka spełnia warunki uzyskania stopnia doktora habilitowanego, określone w stosownej ustawie, wobec czego Pan dr hab. D. Trzmielak poparł wniosek o nadanie dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych (obecnie nauk społecznych), w dyscyplinie nauk o zarządzaniu (obecnie - nauk o zarządzaniu i jakości).

W dalszej kolejności głos zabrał Pan dr hab. Piotr Bartkowiak, który po dokonaniu szczegółowej oceny dorobku naukowo-dydaktycznego, działalności dydaktycznej i organizacyjnej oraz przebiegu pracy zawodowej Pani dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej stwierdził, iż Habilitantka spełnia warunki uzyskania stopnia doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu określone w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 poz. 1789), Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 stycznia 2018 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniach habilitacyjnych oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. W związku z powyższym Pan dr hab. P. Bartkowiak formułuje wniosek o nadanie Pani dr Katarzynie Szopik-Depczyńskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości (w terminie składania wniosku w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu).

W dalszej części swojej wypowiedzi Pan dr hab. P. Bartkowiak stwierdził, że osiągnięcia naukowo-badawcze dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej można uznać za mocną stronę dorobku Habilitantki i zasługują one na pozytywną ocenę w kontekście starań o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Dokonując ogólnej oceny dorobku naukowo-badawczego Pani dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej Pan dr hab. P. Bartkowiak podkreślił, że działalność naukowa Habilitantki była właściwa i zaowocowała wieloma wartościowymi publikacjami. Pani dr Katarzyna Szopik-Depczyńska swoją pracę naukową koncentrowała na czterech zasadniczych kierunkach w zakresie nauk o zarządzaniu:

- zarządzaniu innowacjami – 4 monografie współautorskie, 69 artykułów w czasopismach, w tym 1 z listy JCR i 30 rozdziałów w monografiach wieloautorskich;
- zarządzaniu logistyką – 11 artykułów w czasopismach;
- zarządzaniu strategicznym – 9 artykułów w czasopismach, w tym 2 z listy JCR;
- zarządzaniu jakością – 8 opracowań naukowych.

Ponadto Habilitantka, jak stwierdziła w autoreferacie, interesowała się problematyką zarządzania produkcją i technologią, zarządzaniem wartościami niematerialnymi oraz zarządzaniem marketingowym. Wynikiem tego zainteresowania jest kilka publikacji, w tym 1 z listy JCR.

Pani dr Katarzyna Szopik-Depczyńska realizując badania naukowe głównego nurtu swoich zainteresowań uczestniczyła w projektach czy przedsięwzięciach naukowych różnych

ośrodków akademickich, w tym: Zachodniopomorskiej Szkoły Biznesu w Szczecinie (projekt wspólnie z Hiszpanią, Grecją, Holandią i Francją), Uniwersytetu Gdańskiego, Uniwersytetu Łódzkiego, Politechniki Częstochowskiej, Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, Wyższej Szkoły Logistyki w Poznaniu, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, Uniwersytetu Zielonogórskiego, Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Warszawskiej Szkoły Zarządzania – Szkoły Wyższej czy Università degli Studi di Messina (Włochy).

Habilitantka uczestniczyła w licznych konferencjach naukowych (32) międzynarodowych (w tym 3 poza Polską) i krajowych.

Przedstawionych do oceny 15 publikacji (mimo, że Habilitantka w dokumentacji wykazuje znacznie większą liczbę publikacji – 156), jak i ich jakość – zestawienie dotyczy całego dorobku, a nie tylko 15 wybranych pozycji (sumaryczny impact factor według listy Journal Citation Reports (JCR) – 16,723 czy liczba cytowań według bazy Web of Science – 67, indeks Hirscha 5, według bazy Google Scholar – 328, indeks Hirscha 9, a według Publish or Perish – 267 i indeks Hirscha 9), a także czynny udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, upoważniają Pana dr hab. P. Bartkowiaka do sformułowania pozytywnej oceny i wyprowadzenia konkluzji, iż w okresie od uzyskania stopnia doktora Pani dr Katarzyna Szopik-Depczyńska wniosła istotny wkład w rozwój nauk o zarządzaniu. Dokonując oceny dorobku Habilitantki z punktu odniesienia kryterium jakościowego należy zwrócić uwagę na zaangażowanie dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej w projekty naukowo-badawcze, w tym w 3 międzynarodowych projektach badawczych oraz w 8 projektach finansowanych z badań statutowych realizowanych w Uniwersytecie Szczecińskim. Niewątpliwie brakuje aktywnego (kierownik) udziału Habilitantki po doktoracie w projektach finansowanych w ramach konkursów ze środków zewnętrznych.

Dokonując oceny monografii *Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw*, Pan dr hab. P. Bartkowiak stwierdził, iż jest ona oryginalnym opracowaniem o istotnych walorach teoretycznych. Zawartość monografii, zarówno w warstwie teoretycznej, jak i diagnostycznej, pozwala w jego ocenie, uznać ją za wkład Kandydatki w rozwój nauk o zarządzaniu, stanowiący podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Problemy poruszane w monografii służą rozwinięciu koncepcji wiodącego użytkownika poprzez propozycję innowacji kreowanej przez użytkownika (User-Driven Innovation – UDI). Przyjęcie takiego rozwiązania pozwoliło na systematyczne podejście do zorientowanej na użytkownika otwartej działalności innowacyjnej, w tym badawczo-rozwojowej oraz budowę modelu wykorzystania UDI w procesach B+R w przedsiębiorstwach zlokalizowanych w Polsce. Monografia stanowi zwięźczone dotychczasowych zainteresowań dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej i z pewnością opracowanie to należy do tych, które obecnie znajdują się w centrum zainteresowania zarówno nauk o zarządzaniu, jak i praktyki gospodarczej. W ocenie Pana dr hab. P. Bartkowiaka podjęty przez Habilitantkę temat, uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w działalności B+R przedsiębiorstw należy uznać za istotny zarówno z punktu widzenia teorii, jak i praktyki zarządzania, co dobrze świadczy o rozeznaniu dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej w aktualnych problemach nauk o zarządzaniu.

Na podstawie dostarczonej dokumentacji Pan dr hab. P. Bartkowiak stwierdził, że dr Katarzyna Szopik-Depczyńska jest doświadczonym dydaktykiem. Dorobek dydaktyczny Habilitantki obejmuje prowadzenie zajęć w formie zarówno wykładów, jak i ćwiczeń na studiach licencjackich i magisterskich na kierunku Zarządzanie z przedmiotów takich, jak: Innowacje w przedsiębiorstwie, Innowacyjne strategie rozwoju przedsiębiorstwa, Polityka innowacyjna państwa, Polityka innowacyjna w UE Zarządzanie jakością czy Logistyka w przedsiębiorstwie, które pokrywają się z Jej obszarem zainteresowań naukowych. Po doktoracie Habilitantka była recenzentką 26 prac dyplomowych na kierunku Zarządzanie na studiach pierwszego oraz drugiego stopnia.

Wysoko ocenił Pan dr hab. P. Bartkowiak zaangażowanie Habilitantki w działalność zarówno na macierzystej uczelni, tj. Uniwersytecie Szczecińskim, jak i poza nią. Pani dr Katarzyna Szopik-Depczyńska realizowała przedsięwzięcia na rzecz między innymi Urzędu Miasta Szczecin.

Brała udział w 10 radach programowych konferencji naukowych (w tym 3 zagranicznych), 11 komitetach organizacyjnych konferencji naukowych (w tym 1 zagranicznym). Pełniła funkcję Koordynatora Kierunkowego ds. wymiany międzynarodowej studentów i doktorantów w ramach programu ERASMUS+ oraz Koordynatora Kierunkowego ds. wymiany studentów i doktorantów w ramach programu MOSTY. Była członkiem Zespołu Oceny Projektów realizowanych w szkołach ponadgimnazjalnych w ramach projektu AS Kompetencji. Obecnie Habilitantka jest członkiem Zespołu ds. Jakości i Programu Kształcenia na kierunku Zarządzanie.

Habilitantka w latach 2014-2016 realizowała w ramach Programu Erasmus+ zajęcia dydaktyczne i seminaria w Università Degli Studi di Messina (Włochy).

W dalszej części dyskusji Przewodniczący Pan Prof. J. Czekaj udzielił głosu Panu Prof. Piotrowi Niedzielskiemu, który stwierdził, że swoją ocenę dorobku dokonał w oparciu o decyzję Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z dnia 10 września 2019 roku. Podstawą oceny była dostarczona dokumentacja Habilitantki wraz z pismem wiodącym Dyrektora Instytutu Zarządzania prof. US dr hab. Edyty Rudawskiej z dn. 07.10.2019 roku wraz z pozostałymi dokumentami. Opinię o dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej wypracował w oparciu o następujące dokumenty dostarczone na potrzeby postępowania habilitacyjnego a w szczególności:

- „Autoreferatu przedstawiającego opis dorobku i osiągnięć naukowo-badawczych w języku polskim” (załącznik 2a)
- „Wykazu opublikowanych prac naukowych oraz informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami i organizacjami, stażach naukowych oraz działalności popularyzującej naukę” (załącznik 3),
- „Spisu wybranych publikacji wraz z ich kserokopiami” (załącznik 5)
- Monografii autorstwa , dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej pt. „Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw” Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2018 (s. 291)

Dr Katarzyna Szopik-Depczyńska studia magisterskie ukończyła w 2004 roku na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie została zatrudniona

na stanowisku asystenta. Doktorat zrealizowała także na wskazanym wydziale w dyscyplinie ekonomia broniąc w 2009 roku dysertację pt. „Determinanty kształtowania aktywności badawczo-rozwojowej w przedsiębiorstwach” pod opieką promotorską prof. dr hab. Władysława Janasza. Skuteczny awans naukowy pozwolił od 2011 roku kontynuować zatrudnienie na stanowisku adiunkta. Od 2011 roku Habilitantka podejmuje także współpracę dydaktyczną z Zachodniopomorską Szkołą Biznesu w Szczecinie, Uniwersytetem Zielonogórskim oraz Wyższą szkołą Logistyki w Poznaniu. Środowisko naukowo-dydaktyczne oraz tempo rozwoju poprzez pryzmat kolejnych awansów w tym przygotowania monografii habilitacyjnej Pan Prof. P. Niedzielski ocenił pozytywnie. Dodatkowo podkreślił, że Habilitantka proceduje w oparciu o monografię przygotowaną na potrzeby procedury awansowej, co ocenia pozytywnie i jako standardową procedurę dla nauk ekonomicznych w tym dla nauk o zarządzaniu.

W zakresie głównego osiągnięcia tj. monografii autorstwa, dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej pt. „Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw” Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2018 (s. 291) wybór tematu Pan Prof. P. Niedzielski ocenił pozytywnie, jednocześnie wskazując, że wybór ten jest konsekwencją dotychczasowego rozwoju naukowo-badawczego, mającego odzwierciedlenie w tematyce pracy awansowej (doktorat) jak i szeregu publikacji, w tym publikacji będących efektem współpracy z zespołami spoza macierzystej jednostki jak i prac i ekspertyz wykonywanych na zlecenie podmiotów otoczenia społeczno-gospodarczego.

Koncepcję i realizację badań na potrzeby monografii awansowej ocenił Pan Profesor pozytywnie i stwierdził, że podkreślić należy umiejętne wykorzystanie na potrzeby badań szereg konkursów i rankingów dotyczących innowacyjności przedsiębiorstw w Polsce. W toku wywodów zawartych w monografii Habilitantka udowodniła, że potrafi zaprojektować i przeprowadzić badania, twórczo wykorzystać także materiały badawcze o charakterze wtórnym, oraz dobrze i szeroko wykorzystać literaturę przedmiotu, zarówno polską jak i obcojęzyczną. Jako uwagę polemiczną Pan Prof. P. Niedzielski wskazałby że opracowany model przez Habilitantkę i przedstawiony na rysunku 6.1 s. 216 monografii, można oprzeć na koncepcji macierzy BCG i wpisanie modelu wprost w tą koncepcję lub zmodyfikowaną macierz BCG (dziewięciopolową), mogłoby przynieść inną wartość i uniknąć obszarów dyskusyjnych. Przykładem dyskusyjnym jest wpisanie badań podstawowych jak i badań stosowanych i przemysłowych w obszar o niskim potencjale prac badawczo-rozwojowych (B+R). Analogicznie współtworzenie produktów z użytkownikami jest jedną z form wykorzystywania wiedzy tłumem tzw. crowdsorcingu. Rozwój Internetu i wykorzystywanie go w różnych obszarach w tym w zakresie B+R (pozyskiwania wiedzy, rozwiązań, informacji, opinii, itp.) spowodował wzmocnienie roli wykorzystania tego zasobu (wiedzy) w procesach gospodarowania, co zresztą zauważa Habilitantka w monografii, np. (ss. 10-11 monografii). Pomimo uwag polemicznych, monografię jako całość Pan Prof. P. Niedzielski ocenił pozytywnie.

Pan Prof. P. Niedzielski stwierdził w dalszej części wyводу, że w zakresie pozostałych publikacji merytorycznie należy ocenić je pozytywnie. Pozytywnie wypadają także wskaźniki oddziaływania i cytowalności. Zauważyć jednak należy, że jak Habilitantka podaje w okresie po doktoracie opublikowała łącznie 157 prac/publikacji (tabela 1 s. 30 autoreferatu), co daje

średnio ponad 16 prac rocznie. Wynik ten uważam za „nienaturalny” nawet dla nauk ekonomicznych w tym nauk o zarządzaniu. Pewnym uzasadnieniem może być fakt że w 157 pracach 98 prac ma charakter współautorski.

Pomimo wskazanych zastrzeżeń pozostały dorobek publikacyjny Pan Prof. P. Niedzielski ocenia pozytywnie, jak również obszar aktywności dydaktycznej i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Habilitantka szczegółowo opisała swoją aktywność w autoreferacie oraz syntetycznie zaprezentowała w zestawieniu tabelarycznym (tabela 3 s. 41 autoreferatu). Zastanawiające jest jedynie, stwierdził Pan Profesor, że pomimo dużej aktywności w tym w stowarzyszeniach habilitantka nie została wyróżniona/uhonorowana odznakami, nagrodami, medalami (np. medal za długoletnią służbę, odznaka PTE itp.). Oczywiście została wyróżniona w jednostce macierzystej nagrodami Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego.

Oceniając dorobek dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej, ze szczególnym uwzględnieniem monografii pt. „Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw” Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2018, Pan Prof. P. Niedzielski stwierdził że spełnia on we wszystkich obszarach, tj. naukowym, dydaktycznym oraz organizacyjnym wymogi określone w ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami), oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165).

W związku z powyższym Pan Prof. P. Niedzielski zarekomendował niniejszy wniosek do dalszego procedowania zgodnie z określonymi przepisami.

W następnej kolejności głos zabrał Pan dr hab. Krzysztof Janasz, który stwierdził, że po dokonaniu szczegółowej oceny osiągnięć Habilitantki w obszarach naukowo-badawczym, dydaktycznym, współpracy naukowej i popularyzacji nauki uważa, że dr Katarzyna Szopik-Depczyńska spełnia warunki uzyskania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości określone w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14.03. 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. W związku z powyższym popiera wniosek dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego.

Dokonując oceny dorobku Habilitantki z punktu odniesienia kryterium ilościowego, Pan dr hab. K. Janasz stwierdził, że jego ocena jest w pełni zadowalająca. Kandydatka po uzyskaniu stopnia doktora opublikowała aż 157 pozycji (średnio 15 publikacji rocznie). Taką aktywność publikacyjną ocenić należy jako w pełni satysfakcjonującą z punktu widzenia ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Dorobek Habilitantki obejmuje:

- autorstwo 1 monografii i współautorstwo 4 monografii,
- cztery współautorskie publikacje znajdujące się w bazie JCR,
- 2 publikacje w pozostałych czasopismach wydawanych za granicą,
- 41 rozdziałów w monografiach naukowych opublikowanych w Polsce,
- 12 rozdziałów w monografiach naukowych opublikowanych za granicą,
- 93 artykuły w recenzowanych czasopismach naukowych opublikowanych w Polsce, w tym 87 z listy B.

Sumaryczny Impact factor publikacji Habilitantki według listy JCR wynosi 16,723, natomiast statystyka *Publish of Parish* wskazuje na 267 cytowania (indeks Hirscha wynosi 9). Z kolei według bazy *Web of Science* liczba cytowań publikacji Habilitantki wynosi 67, indeks Hirscha 5.

Habilitantka brała udział w 17 projektach o charakterze naukowo-badawczym i dydaktycznym, w tym 5 międzynarodowych. Należy jednak zauważyć, że nie kierowała żadnym projektem badawczym finansowanym centralnie tj. KBN, MNiSW, NCN.

Jako satysfakcjonującą można ocenić aktywność konferencyjną Habilitantki, która uczestniczyła w 49 konferencjach naukowych, 4 z nich odbyły się za granicą, a 28 miało charakter międzynarodowy. Warto także wspomnieć, stwierdził Pan dr hab. K. Janasz, że Kandydatka jest członkiem międzynarodowej sieci badawczej Research and Mobility koordynowanej przez Uniwersytet degli Studi di Messina, przy współudziale partnerów z USA, Chin i Japonii.

Pozytywnie należy również ocenić udział Kandydatki w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych oraz udział w komitetach naukowych konferencji – była członkiem 11 Rad Programowych międzynarodowych konferencji naukowych, w tym trzy odbywały się za granicą.

Dokonując oceny monografii pt. „Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej” wskazanej przez Habilitantkę jako główne osiągnięcie, Pan dr hab. K. Janasz stwierdził, że stanowi ona oryginalne opracowanie naukowe i pomimo uchybień, o których wspomnieli przedmówcy, wnosi znaczny wkład w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości, co wyraża się m.in.:

- przeglądem i usystematyzowaniem wiedzy dotyczącej koncepcji UDI w działalności B+R w teorii i praktyce gospodarczej,
- stworzeniem modelu wykorzystania tej koncepcji w procesach B+R w badanych przedsiębiorstwach w Polsce,
- zaprojektowaniem badania dotyczącego uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w procesach B+R w przedsiębiorstwach w Polsce,
- propozycji rekomendacji w zakresie aktywizacji wykorzystania koncepcji UDI w działalności B+R,
- określenia roli i wpływu polityki państwa na zwiększenia wykorzystania UDI w działalności B+R.

Na podstawie dostarczonej dokumentacji Pan dr hab. K. Janasz stwierdził, że dr Katarzyna Szopik-Depczyńska jest doświadczonym dydaktykiem, prowadzącym zajęcia w obszarach pokrywających się z Jej naukowymi zainteresowaniami. Recenzowała 26 prac licencjackich i magisterskich.

Niestety nigdy nie pełniła funkcji promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim.

Podobnie pozytywnie ocenić należy popularyzatorski dorobek Kandydatki, która angażowała się w różnego rodzaju przedsięwzięcia na styku nauki i praktyki, upowszechniając dorobek naukowy, co przejawiało się m.in. w wykonywaniu ekspertyz i opracowań na rzecz chociażby Urzędu Miasta Szczecina. Podsumowując jednoznacznie pozytywnie ocenić należy osiągnięcia dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej w obszarze dorobku międzynarodowego.

Jako ostatni w dyskusji głos zabrał Przewodniczący Komisji Pan Prof. Janusz Czekaj, który stwierdził, że prezentowaną przez niego opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej oparł na ocenie autorskiej monografii Kandydatki pt. *Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw* opublikowanej przez Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego w 2018 roku oraz na podstawie oceny pozostałego dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego, organizacyjnego, popularyzatorskiego i działalności międzynarodowej Habilitantki.

W pierwszej kolejności Pan Prof. J. Czekaj przedstawił ocenę monografii przyjmując za punkt odniesienia zapis *art. 16 ust. 1 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki*. U podstaw autorskiej monografii dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej leży założenie o wzrastającej randze innowacji kreowanych przez użytkowników i występowaniu luki badawczej w zakresie wykorzystania tej koncepcji w działalności badawczo-rozwojowej polskich przedsiębiorstw oraz występujących w tym względzie uwarunkowań.

Pan Prof. J. Czekaj uważa, że temat podjęty przez Habilitantkę jest aktualny i ważny z perspektywy rozwoju innowacyjności i działalności badawczo-rozwojowej polskich przedsiębiorstw, a sformułowane cele monografii, główne i częściowe o poznawczym i utylitarnym charakterze, znajdują odzwierciedlenie w treści opracowania. Przyjęte hipotezy badawcze poddają się operacjonizacji, a metodyka badań własnych opiera się na ustrukturalizowanym podejściu, jakkolwiek pewne wątpliwości dotyczą reprezentatywności próby badawczej. Walorem monografii jest przejrzysta i logiczna struktura. Kształt i objętość opracowania uznał Pan Przewodniczący za właściwe. Wstęp realizuje funkcje merytoryczne i spełnia wymagane standardy. Dwa pierwsze rozdziały mają charakter sprawozdawczy i stanowią rezultat studiów krajowej i zagranicznej literatury przedmiotu. Przedstawiona w nich koncepcja innowacji kreowanych przez użytkownika (UDI), jej typologia, instrumenty kształtowania relacji z użytkownikami, związki innowacji działalnością badawczo-rozwojową, uwarunkowania jej rozwoju i przykłady wykorzystania UDI reprezentują walory poznawcze potwierdzając zadowalający poziom wiedzy Autorki.

Pan Przewodniczący Prof. J. Czekaj podziela jednak krytyczne uwagi recenzentów dotyczące spłylenia charakterystyki działalności badawczo-rozwojowej, jej związków z innowacyjnością czy niewłaściwości utożsamiania orientacji marketingowej z modelem biznesowym. Rozdział trzeci prezentuje metodyczne aspekty badania działalności B+R i innowacji kreowanej przez użytkownika. Na pozytywną ocenę zasługuje procedura badawcza, dobór narzędzi badań szczegółowych i kryteria pomiaru innowacji. Pewne wątpliwości nasuwa dobór i wielkość próby badawczej. Pomimo to rezultaty przeprowadzonych badań zaprezentowane w kolejnych rozdziałach posiadają wysoki walory poznawcze i utylitarne, jakkolwiek model wykorzystania koncepcji innowacji kreowanych przez użytkownika wymagałby rozwinięcia i operacjonizacji.

Podsumowując Pan Prof. J. Czekaj uważa, że monografia dr K. Katarzyny Szopik-Depczyńskiej jest opracowaniem o znacznym stopniu oryginalności oraz istotnych walorach poznawczych i utylitarnych. W Jego ocenie treść i poziom merytoryczno-metodyczny monografii odpowiada wymogom stawianym procedurze postępowania habilitacyjnego.

Oceniając dorobek naukowo-badawczy dr K. Szopik-Depczyńskiej w okresie po osiągnięciu stopnia naukowego doktora, Pan Prof. J. Czekaj uważa, że charakteryzuje go zauważalny i dynamiczny rozwój. W strukturze 157 publikacji Kandydatki znajdują się 4 współautorskie anglojęzyczne monografie, 21 samodzielnych i 66 współautorskich publikacji w czasopiśmie z listy B, 35 samodzielnych i 18 współautorskich rozdziałów w monografiach, w tym 17 w j. angielskim oraz 8 publikacji zamieszczonych w pozostałych krajowych lub zagranicznych czasopiśmie. Prace naukowe Habilitantki związane z kilkoma głównymi obszarami Jej zainteresowań, a mianowicie zarządzaniem innowacjami, zarządzaniem strategicznym, zarządzaniem logistyką, zarządzaniem jakością, a także zarządzaniem produkcją i technologią, wartościami niematerialnymi i czy marketingiem wskazują na bogactwo i wszechstronność Jej studiów i badań naukowych. Wartość naukową publikacji Habilitantki potwierdza ranga krajowych i zagranicznych wydawnictw i czasopiśmie, w których zostały opublikowane. Sumaryczny Impact factor publikacji Habilitantki według listy JCR wynosi 16,723, natomiast statystyka *Publish or Perish* wskazuje na 202 cytowania (indeks Hirscha wynosi 7). Z kolei według bazy *Web of Science* liczba cytowań publikacji Habilitantki wynosi 41, indeks Hirscha 4. Ocena dorobku publikacyjnego Kandydatki jest jednoznacznie pozytywna. Pan Prof. J. Czekaj pozytywnie ocenia także nieopublikowany dorobek naukowo-badawczy Habilitantki, obejmujący między innymi 17 projektów badawczych. Istotnym przejawem aktywności naukowej Kandydatki jest udział w 32 krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych z 17 referatami. Habilitantka była recenzentem 39 artykułów naukowych i 6 monografii. Na uwagę zasługuje udział Habilitantki w komitetach redakcyjnych wydawnictw i czasopiśmie naukowych, członkostwo w Radach Programowych konferencji naukowych i Towarzystwach Naukowych.

Reasumując, dorobek naukowo-badawczy dr K. Szopik-Depczyńskiej, zarówno opublikowany, jak i nieopublikowany Pan Prof. J. Czekaj uznaje za wartościowy i przydatny dla praktyki zarządzania. Z tego punktu widzenia jego ocena jest wysoce pozytywna.

Na pozytywną ocenę zasługuje także aktywność dydaktyczna dr K. Szopik-Depczyńskiej, która prowadziła zajęcia dydaktyczne z kilku przedmiotów, w tym w j. angielskim na studiach licencjackich i magisterskich. Na wyróżnienie zasługuje Jej aktywny udział w krajowych i międzynarodowych projektach dydaktycznych oraz koordynacja programów dydaktycznych w macierzystej Uczelni. Habilitantka dotychczas nie pełniła funkcji promotorskich, natomiast była recenzentem 26 prac dyplomowych.

Dorobek organizacyjny Habilitantki jest stosunkowo skromny, zasadniczo obejmuje udział w komitetach organizacyjnych kilku konferencji naukowych oraz pełnione w macierzystej Uczelni funkcje związane z doskonaleniem dydaktyki i międzynarodową wymianą studentów i doktorantów.

Pozytywnie ocenia Pan Przewodniczący współpracę międzynarodową Kandydatki konkretyzowaną udziałem w realizacji i koordynacją międzynarodowych projektów, stażami i wizytami studyjnymi w zagranicznych ośrodkach naukowych, referatami na międzynarodowych konferencjach. Podobnie pozytywnie ocenia Pan Prof. J. Czekaj działalność popularyzatorską i współpracę z praktyką gospodarczą Habilitantki.

Reasumując oceny cząstkowe Pan Przewodniczący uważa, że przebieg pracy zawodowej i jej rezultaty uzyskane przez dr K. Szopik-Depczyńskiej w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora stanowią - w świetle zapisów drugiej części art.16 Ustawy z dnia 14

marca 2003 roku... - w pełni satysfakcjonującą podstawę do sformułowania rekomendacji popierającej Jej starania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Tym samym Pan Prof. J. Czekaj stwierdza, że osiągnięcia naukowe, badawcze i publikacyjne, zaangażowanie w działalność dydaktyczną, organizacyjną, popularyzatorską oraz aktywność we współpracy międzynarodowej dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej spełniają wymagania drugiej części *art.16 ust.1 Ustawy z dn. 14 marca 2003 r.*

Po zaprezentowaniu opinii przez wszystkich członków Komisji obecnych na posiedzeniu, Pan Przewodniczący zapytał czy ktoś z członków chciałby jeszcze zabrać głos w przedmiotowej sprawie.

Jako pierwszy w drugiej części dyskusji głos zabrał Pan Prof. A. Jasiński, który stwierdził, że w pełni zgadza się z krytycznymi uwagami Pana dr hab. D. Trzmielaka i jego zdaniem, sformułowana w recenzji krytyka powinna być konstruktywna. Pan Prof. A. Jasiński wspomniawszy także jest to już trzecia praca i dorobek w postępowaniu habilitacyjnym, który on ocenia a pochodzący z tego Wydziału i ani razu nie miał wątpliwości, żeby sformułować pozytywną ocenę. Świadczy to sile i znaczeniu tutejszego środowiska, które dba o jakość prac. Warto także zauważyć, jak stwierdził Pan Profesor, że ówczesna Rada Wydziału na recenzenta wyznaczyła osobę z innej uczelni, a nie ze swojego środowiska. Jest to bardzo racjonalne rozwiązanie.

Jako kolejny głos zabrał Pan dr hab. Dariusz Trzmielak, który stwierdził odnośnie dużej liczby publikacji Kandydatki, że popełniła ona pewien błąd. Powinna bowiem je bardziej wyselekcjonować, pomijając np. doniesienia. Połowa tej ogólnej liczby publikacji byłaby zupełnie wystarczająca.

W dalszej części swojej wypowiedzi Pan dr hab. D. Trzmielak wspomniawszy, że możemy prowadzić badania w oparciu o nielosowość, tylko to trzeba napisać w pracy. Jest określona procedura nielosowości, uzasadniamy dlaczego tak, a nie inaczej. Mówimy też o wiarygodności badania, a nie reprezentowalności. Nikt nie może tego podważyć. I jeszcze jedna kwestia, którą należy podnieść – zauważa się w wielu pracach, tak jak w tej monografii brakuje polemiki z innymi autorami w częściach teoretycznych, brak własnej opinii. Być może to przyszło z innych krajów, że w pierwszej części przeglądowej wrzuca się różnych autorów. Jak innowacje to musi być np. Rogers.

Kolejno głos zabrała Pani Prof. K. Poznańska, która zwróciła uwagę na dobór przedsiębiorstw do badań. Mamy zasadniczy problem z pozyskaniem danych od przedsiębiorstw. Pani Profesor podkreśliła, że w SGH podjęto próbę zbudowania rankingu przedsiębiorstw prowadzących działalność badawczo-rozwojową w Polsce, na tle przedsiębiorstw zagranicznych. Niestety, przedsięwzięcie to nie powiodło się. Firmy zagraniczne muszą publikować dane i są oczywiście raporty, do których jest otwarty dostęp. Natomiast jeśli chodzi o przedsiębiorstwa polskie, to w ogóle nie chcą się wykazywać danych odnośnie działalności badawczo-rozwojową i mimo monitów telefonicznych, danych nie można otrzymać. Także Habilitantka popełniła pewien błąd budując ankietę i pytając czy dane przedsiębiorstwo zajmuje się działalnością B+R. Odpowiedzi jakie zaznaczyła to: zdecydowanie tak, raczej tak, trudno powiedzieć, raczej nie, zdecydowanie nie. To są właściwie deklaracje, a nie faktycznie prowadzona działalność B+R. Przy takich odpowiedziach nie jesteśmy w stanie wyselekcjonować przedsiębiorstw prowadzących działalność B+R. Należało zapytać o dane odnośnie nakładów na działalność badawczo-

rozwojową. Wobec tego dobór przez Habilitantkę przedsiębiorstw był przypadkowy. Badania zrobiła tych firmach, które zgodziły się udostępnić informacje. To oczywiście pomniejsza wnioskowanie. Wiadomym jest, że aktywność badawczo-rozwojowa jest zróżnicowana w poszczególnych sektorach, np. w przemyśle spożywczym, czy w informatycznym, czy innych sektorach, wyników nie można uogólniać. My w swoich badaniach podzieliliśmy wyniki to na sektory czy nawet megasektory. Wtedy firmy w takich sektorach są podobne i można wyciągać określone wnioski. Być może Habilitantka nie potrafiła tak dokładnie przeprowadzić badań ze względu na dostępność danych, a to wpłynęło na końcowe wnioskowanie.

Pani Prof. K. Poznańska stwierdziła także, że tak duża liczba publikacji Kandydatki wynika z tego, że do tej pory oceniano pracownika po liczbie uzyskanych punktów, dopiero teraz się zmieniła ta klasyfikacja.

Następnie zabrał głos Pan Przewodniczący Prof. J. Czekaj, który odwołując się do swoich doświadczeń recenzenta w komisjach habilitacyjnych lub profesorskich podkreślił że przygotowanie oryginalnego opracowania naukowego wymaga wielkiego wysiłku badawczego i twórczej krytyki. Niestety część młodych badaczy idzie trochę na skróty nie podejmując w nich dyskusji naukowej i polemiki.

Ponieważ nie było dodatkowych głosów, prof. Janusz Czekaj poddał pod głosowanie, w trybie jawnym, przyjęcie uchwały, sformułowanej jako opinia o nadaniu dr Katarzynie Szopik-Depczyńskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

Wynik głosowania:

- oddanych głosów – 7
- głosy za przyjęciem uchwały – 7
- głosy przeciwko przyjęciu uchwały - 0
- głosy wstrzymujące się – 0

Wobec powyższego wyniku głosowania, Przewodniczący Komisji stwierdził, że Komisja habilitacyjna, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w postępowaniu habilitacyjnym dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej, podjęła uchwałę w sprawie poparcia wniosku Pani dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

Powyższa uchwała wraz z innymi dokumentami, w tym uzasadnieniem, które zostało sformułowane przez Przewodniczącego Komisji z uwzględnieniem opinii i głosów członków Komisji, zostaną przekazane Radzie Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego w celu dalszego procedowania w postępowaniu habilitacyjnym wnioskodawcy.

Następnie Przewodniczący Komisji zamknął jej posiedzenie.

Załącznik nr 1

**LISTA OBECNOŚCI NA POSIEDZENIU KOMISJI HABILITACYJNEJ WS.
PRZEPROWADZENIA POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO
DR KATARZYNY SZOPIK-DEPCZYŃSKIEJ W DNIU 13 LUTEGO 2020 R.**

prof. dr hab. Janusz Czekaj – przewodniczący

..... Janusz Czekaj

dr hab. Krzysztof Janasz – sekretarz

..... Krzysztof Janasz

prof. dr hab. Andrzej H. Jasiński – recenzent

..... Andrzej H. Jasiński

prof. dr hab. Krystyna Poznańska – recenzent

..... Krystyna Poznańska

dr hab. Dariusz Trzmielak – recenzent

..... Dariusz Trzmielak

dr hab. Piotr Bartkowiak – członek

..... Piotr Bartkowiak

prof. dr hab. Piotr Niedzielski – członek

..... Piotr Niedzielski